

[Lysholt Hansen.]

stå. Derfor skal jeg prøve at nævne nogle af de forslag ganske kort, som fremskridtspartiet bringer til afstemning i morgen.

Det er hjælp til værnepligtige. Den skal nedsættes med 15 mill. kr. Det er til forsorghjem. Det skal nedsættes med 10 mill. kr., altså en tredjedel ned. Det er til arbejdskolonier og andre institutioner, hvor der var 16½ mill. kr. Dét skal 10 mill. kr. skæres væk. Det er tilskud til forsørgelse af flygtninge og andre, der er anbragt uden for hjemmet Dragsbæk, 5 mill. kr. skal skæres væk. Det er refusioner af børneværnsudgifterne. De skal skæres ned med 175 mill. kr. Det er statsungdomshjemmene, og de er da ikke rare at komme på, men all right, der er nu nogle, der kommer derpå. Deres udgifter skal skæres ned med 5 mill. kr. til 21 mill. kr. Jeg kan sige, at anerkendte børne- og ungdomshjem skal have en nedskæring på 75 mill. kr. Hvis jeg ser på tilskuddene til børne- og ungdomshjemmene, så skal der være en nedskæring på 25 mill. kr. og til daginstitutionerne på ikke mindre end 600 mill. kr. af 978 mill. kr. Det er altså ændringsforslagene taget i rækkefølge, som vi skal stemme om dem i morgen. Jeg kunne såmænd blive ved, men så blev man træt, helt om på alle de følgende sider. Det skal jeg undlade. Jeg tror nok, jeg hermed har dokumenteret min påstand.

Jeg vil dernæst gerne have lov at sige, når hr. Svend Andersen (Rosk. a.) heroppe siger, at vi i stedet for at støtte u-landene skulle lade være med at ødelægge de private indsamlinger, for det kunne klares — alle den slags ting — ved private indsamlinger, at det har vi jo prøvet engang. Jeg husker ungdommens u-landsindsamling, som desværre gav meget, meget lidt, alt for lidt, i hvert fald sådan, at der ikke var nogen mulighed for at øve en indsats, som kunne hjælpe disse lande til at udvikle sig. Man må egentlig spørge fremskridtspartiet, om man egentlig ikke lige så godt kunne samle ind til sygehusbyggeri, til politistationer, til fængsler, og hvad det ellers måtte være. Så kan det være, interessen måske var lidt mindre, hvis der skulle samles ind på disse felter.

Jeg har gerne villet nævne bare disse helt konkrete ting. Jeg skal dernæst sige til hr. Poulsgaard, som jo også havde et par venlige bemærkninger til mig, at jeg indlader

mig ikke ret gerne i diskussioner med hr. Poulsgaard, når han står og siger direkte forkerte ting. Jeg beder hr. Poulsgaard ganske klart dokumentere, at han har fået 700 kr. i honorar for det fantastisk gode, kulturelle foredrag, han har holdt. Det er han ikke i stand til efter fritidsloven. (*Tilråb*). Nej, jeg har undersøgt det i mellemtiden i undervisningsministeriet. Højeste takst er 421,20 kr. Det er maksimumstaksten. Så skal man ikke stille sig op på folketingets talerstol og sige, at man har fået 700 kr. i honorar. Det var det, der blev sagt.

Jeg vil gerne yderligere have lov at sige, at når jeg er ude at holde kulturforedrag — det sker jo også, fordi jeg har med en stor kulturorganisation at gøre — så plejer jeg at gøre det gratis af glæde over at få lov at komme ud og udbrede et budskab, som jeg føler skal udbredes. Men jeg forstår, at det er ikke det, der just ligger til hr. Poulsgaard, når han kommer ud. Han skal altså have sin gode betaling — oven i købet tilsyneladende mere, end han kan få efter taksten.

Ja, jeg har egentlig ikke flere bemærkninger ud over at sige, at jeg var glad for i hr. Christophersens indlæg at høre — sådan forstod jeg det — at venstre vil stemme for forslaget til egnsudvikling. Jeg vil bede hr. Christophersens om at bekræfte det, for hans svar var lidt uldent. Jeg vil da gerne vide og håbe og tro på, at vi stadig væk kan holde den politik, som vi endelig fandt sammen om med hensyn til egnsudviklingsområderne. Jeg håber, at vi kan blive enige også på dette punkt.

Jeg vil slutte med ganske kort at sige, at vi først i morgen får endelig afklaring over, hvordan tingene står. For os må det være helt givet, når afstemningen i morgen er afsluttet, så må der være penge til, hvis den finanslov skal være acceptabel fra et socialdemokratisk synspunkt, fornøden indsats til at skabe beskæftigelse, ikke alene beskæftigelsesarbejder, men til at skabe incitament, tro hos erhvervene til, at det kan nytte. Jeg vil ikke sige dermed, at vi har fundet de vises sten i de forslag, vi er kommet med, at der ikke kan ændres i forslag til statslig bistandsfond og andre ting. Jeg vil ikke sige, at vi har fundet de vises sten. Men jeg vil sige, det er den helt afgjorte og bærende del af vor politik, at når dette finanslovsforslag er vedtaget, så skal der være penge,